07/04/2021

Φθιώτιδος Συμεών: «Η Εκκλησία μας δείχνει τον δρόμο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Για την πίστη και τον πόθο του χριστιανού, ιδιαίτερα την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μίλησε σήμερα, Τετάρτη της Μεσονηστισίμου Εβδομάδος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στους ακροατές του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) από την Ιστορική Ιερά Μονή του Αγίου Αθανασίου Ομβριακής, όπου ετέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, συνεχίζοντας την μεγάλη του περιοδεία στις Μονές της Μητροπόλεως Φθιώτιδος καθ΄όλη την διάρκεια της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

«Η Αγία μας Εκκλησία μας δείχνει τον δρόμο, «πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα». Πίστις και πόθος, αυτές οι δύο λέξεις, αυτές οι δύο καταστάσεις, αυτές οι δυο δυναμικές καταστάσεις, διότι δεν είναι μια στατική κατάσταση ούτε η πίστη, ούτε ο πόθος.

Και η πίστη καλείται να αυξάνεται συνεχώς, να ανατροφοδοτείται, να αναζωογονείται, να ανανεώνεται, αλλά και ο πόθος να αναζωπυρώνεται κάθε μέρα, να ανανεώνεται κάθε μέρα, να γίνεται καινούργιος.

Και θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ποιότητα ενός χριστιανού στο αν αισθάνεται την κάθε μέρα της ζωής του ως την πρώτη ημέρα της πίστεως του και την πρώτη ημέρα του πόθου του. Αν αισθανόμεθα ότι σήμερα ξεκινούμε, σήμερα βαπτιζόμεθα σε κάθε μυστήριο, σε κάθε Θεία Λειτουργία, σε κάθε μας προσευχή, σε κάθε μας αναφορά προς τον Θεό τότε πραγματικά μπορούμε να γίνουμε μέτοχοι ζωής αιωνίου.

Ο χειρότερος εχθρός για ένα χριστιανό είναι η επανάπαυσις, ο εφησυχασμός. Είναι αυτό το οποίο άφησε έξω από τον Παράδεισο τις μωρές παρθένους του Ευαγγελίου, είναι η αίσθηση της πνευματικής αυτάρκειας, η αίσθηση ότι τα ξέρουμε, ότι ούτε λίγο ούτε πολύ έχουμε τον Θεό μέσα στην τσέπη μας κι ότι ο Θεός ούτε λίγο, ούτε πολύ είναι και υποχρεωμένος να μας ανταμείψει για την θρησκευτικότητα μας, για την παραδοσιακότητα μας, για την συντηρητικότητα μας, για την τάχα προσήλωση μας. Ο χειρότερος εχθρός για ένα χριστιανό είναι να μαραθεί ο πόθος του, να μαραθεί η λαχτάρα του, να μαραθεί η αγάπη του, ο έρωτας του για τον Θεό, να γίνει ρουτίνα η σχέση του με τον Θεό, να γίνει ένα εξωτερικό καθήκον, να γίνει ένα έθιμο, να γίνει μία παράδοση απλώς εξωτερική.

Αυτοί είναι οι εχθροί του χριστιανού του σήμερα, του χθες και του αύριο. Και όταν υπάρχουν αυτές οι καταστάσεις της ύπνωσης, της ραθυμίας και της οκνηρίας, του εφησυχασμού και της πνευματικής φιλαρέσκειας και της αυτάρκειας τότε είναι που έρχεται ο πονηρός και τον μέχρι χθες χριστιανό να τον κάνει άθεο ή τον χριστιανό τάχα της ευσέβειας και της πίστεως να τον κάνει άνθρωπο σκληρό, απρόσωπο, ανηλεή και αφιλάνθρωπο.

«Πίστει και πόθῳ προσέλθωμεν», λοιπόν, «ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα». Καλούμεθα να καλλιεργούμε την πίστη μας και τον πόθο μας. Και πώς θα καλλιεργήσουμε την πίστη και τον πόθο; Πολλά μέσα πνευματικά μας δίνει η Αγία μας Εκκλησία.

Το πρώτο και κύριο είναι η μελέτη του λόγου του Θεού. Μελετώντας την Αγία Γραφή, του Αγίους Πατέρες της Εκκλησίας, τά άγια λόγια του Θεού

αναζωπυρώνεται και η πίστη και ο πόθος.
Το δεύτερο είναι η σχέση μας με τους Αγίους. Πρώτον με τον Άγιο μας, του οποίου φέρουμε το όνομα, με τον άγιο ο οποίος προστατεύει την πόλη μας, το χωριό μας, το μοναστήρι μας, αλλά και με τους Αγίους της κάθε ημέρας για να βλέπουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι μέσα στην ιστορία, οι οποίοι κράτησαν και την πίστη και τον πόθο ζωντανά και αναμμένα στην ζωή τους, παρά τις δυσκολίες, παρά τα προβλήματα, παρά τους διωγμούς, παρά τις φοβέρες, παρά τα βασανιστήρια.

Και το τρίτο για να κρατήσουμε αναμμένα την πίστη και τον πόθο είναι το ταπεινό φρόνημα. Όσο αισθανόμεθα ότι απέχουμε από τον Θεό, ότι έχουμε δρόμο για τον Θεό, ότι είμαστε μακριά από τον Θεό, ότι είμαστε ανάξιοι και αχρείοι δούλοι του Θεού τόσο περισσότερο θα ανάβει ένας υγιής πόθος και μια γνήσια και αληθινή πίστη. Διότι «ὁ Θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν».

Ένας άνθρωπος που πορεύεται μ’ αυτά τα εργαλεία και με την αδιάλειπτη προσευχή, ιδίως την νοερά προσευχή, το Κύριε ελέησον της καρδιάς του και της ζωής του, ένας τέτοιος άνθρωπος είναι πραγματικά μακάριος άνθρωπος».

Κατακλείοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, ευχήθηκε πατρικώς στην Αγία Καθηγουμένη της Μονής, Γερόντισσα Μακαρία, χαρακτηρίζοντάς την: «μία μακαρία ψυχή και στο όνομα και στην χάρη. Η Γερόντισσα Μακαρία κρατάει αναμμένη την λαμπάδα της πίστεως, το καντήλι του Αγίου Αθανασίου, αλλά κυρίως κρατά αναμμένο τον πόθο για τον Χριστό.

Γι’ αυτό και εύχομαι πραγματικά μέσα από την καρδιά μου, εδώ και στην Γερόντισσα της Μονής να είναι πράγματι και στο όνομα και στην χάρη μακαρία. Και για να είστε μακαρία και για να είμαστε μακάριοι όλοι μας καλούμαστε να ακολουθήσουμε αυτό τον δρόμο της πίστεως και του πόθου «ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα», ἵνα αληθινά μακάριοι γενώμεθα. Αμήν».

Τέλος, στην Ιερά Μονή ανήλθε για να λάβει την ευχή του Σεβασμιωτάτου ο Δήμαρχος Δομοκού κ. Χαράλαμπος Λιόλιος, συνοδευόμενος από τον Πρόεδρο του Δ.Δ. Ομβριακής κ. Ηλία Ντελή.

ΔΕΙΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου